

**UCHWAŁA NR XLIII/333/22
RADY MIEJSKIEJ W KOŻUCHOWIE**

z dnia 24 lutego 2022 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej
w Koźuchowie**

Na podstawie art. 229 pkt 3, art. 237 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.¹⁾) Rada Miejska w Koźuchowie po rozpatrzeniu skargi Pani ██████████ uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się skargę Pani ██████████ na działanie Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Koźuchowie za zasadną w części dotyczącej nie zawarcia pouczenia o przysługującym prawie do odwołania w decyzji odmownej, w pozostałej zaś części, za bezzasadną.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Koźuchowie do zawiadomienia Skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Koźuchowie.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Ireneusz Drzewiecki

¹⁾Zmiany tekstu wymienionej uchwały zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r., poz. 2320; z 2021 r., poz. 1491, poz. 2052.

Uzasadnienie

Do Przewodniczącej Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Koźuchowie w dniu 25.08.2021 r. Pani ██████████ złożyła w imieniu córki ██████████ (dalej jako: Skarżąca) skargę, w której zarzuca niezgodne z przepisami prawa działanie pracowników Ośrodka Pomocy Społecznej w Koźuchowie bezzasadnie pozbawiające obywateli świadczeń wynikających ze specustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych ze zwalczaniem COVID-19. Skarżąca podała, że Pani Kierownik Ośrodka Pomocy Społecznej (dalej jako: Kierownik OPS) wykazała się rażącą niekompetencją przy ustalaniu prawa do jej świadczenia, nie zastosowała bowiem przepisów, które w ocenie Skarżącej były właściwe, w wyniku czego doszło do utraty prawa do świadczenia. Podano także, iż wydana w sprawie decyzja odmowna nie zawierała pouczenia o przysługującym prawie do odwołania.

Dodatkowo Skarżąca wskazała, że zmuszona została przez jedną z pracownic Ośrodka Pomocy Społecznej w Koźuchowie do złożenia podpisu pod niekorzystnym dla niej oświadczeniem w przedmiocie zrzeczenia się prawa do zasiłku pielęgnacyjnego.

W dniu 06.09.2021 r. Przewodniczący Rady Miejskiej w Koźuchowie, celem przygotowania stanowiska w sprawie, skierował skargę do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji (dalej jako: Komisja). Tego samego dnia wysłano także pismo do Kierownika OPS z wnioskiem o ustosunkowanie się do zawartych w skardze informacji i przedstawienie stanowiska w sprawie.

W dniu 21.09.2021 r. pismem nr OPS.023.4.2021 Kierownik OPS odnosząc się do złożonej skargi wyjaśnił, że w toku postępowania administracyjnego organ prowadzący postępowanie wydał decyzję nr OPS.4708.39.2021 orzekającą o odmowie prawa do specjalnego zasiłku opiekuńczego dla Skarżącej. Kierownik OPS podał również, że faktem jest, że w przedmiotowej decyzji brak było pouczenia dotyczącego możliwości i terminu wniesienia odwołania. Organ I instancji zorientował się jednak, że do powyższego uchybienia doszło, dopiero w chwili otrzymania zawiadomienia o wniesieniu skargi przez Skarżącą. Kierownik OPS po przeanalizowaniu dokumentów i toku postępowania w sprawie wskazała, że powstały błąd wynikał z przeoczenia pracownika oraz kierownika podpisującego decyzję i w żaden sposób nie było to działanie celowe. Ponadto podano, że w związku z zaistniałą sytuacją wprowadzono mechanizm kontrolny, tj. podczas kontroli wewnętrznej sprawdzono losowo wybrane decyzje odmowne. Wszystkie zawierały pouczenie dotyczące możliwości wniesienia odwołania. Powyższy przypadek był wobec tego incydentalny.

Kolejno, Komisja zaprosiła Panią ██████████ (reprezentującą Skarżącą) na posiedzenie w dniu 21.10.2021 r., na które to jednak nikt się nie stawił. Ze względu na fakt, iż odwołanie od wydanej decyzji trafiło do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zielonej Górze oraz złożoność sprawy, Komisja przedłużyła termin rozpatrzenia skargi do dnia 30.11.2021 r. Kolejne posiedzenie Komisji zaplanowano na dzień 26.11.2021 r. Posiedzenie Komisji odbyło się w ustalonym terminie, jednak na posiedzenie nie stawiła się Skarżąca.

Skarżąca jednak, w odpowiedzi na zaproszenie na rzecone posiedzenie, złożyła pismo wyjaśniające przyczynę braku przybycia na planowane posiedzenie Komisji, ponadto w piśmie tym podziękowała Radzie Miejskiej w Koźuchowie za przywrócenie możliwości wniesienia środka odwoławczego, w konsekwencji czego, jak podano, w sprawie wniesiono odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zielonej Górze.

Komisja, celem szczegółowego wyjaśnienia sprawy, ponownie postanowiła o przedłużeniu terminu rozpatrzenia skargi do 31.12.2021r. Dodatkowo, Komisja wystąpiła do Skarżącej z pismem o podanie czy podtrzymuje ona skargę, a jeśli tak, to o doprecyzowanie, czy skarga dotyczy niezgodnego z prawem działania pracowników OPS, jeśli tak, to jakie konkretnie działania/zaniechania były niezgodne z prawem, czy też skarga dotyczy wydania dnia 25.01.2021r. decyzji odmownej nr OPS.4708.39.2021 w sprawie. W odpowiedzi na powyższe podano, że skarga dotyczy pozbawienia prawa do świadczenia przysługującego Skarżącej oraz nieprawidłowego

postępowania pracowników Ośrodka Pomocy Społecznej w tej sprawie. Odpowiedź została przedstawiona Komisji na posiedzeniu w dniu 25.01.2022r.

Dnia 27.01.2022r. przedłużono termin rozpatrzenia skargi do dnia 28.02.2022 r. W dniu 24.01.2022r. Komisja uzyskała informację, iż Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze w wyniku odwołania się Skarżącej od decyzji w przedmiocie odmowy przyznania prawa do specjalnego zasiłku opiekuńczego w związku z koniecznością sprawowania opieki nad niepełnosprawną matką [REDAKTOWANE], podtrzymało wydaną przez organ I instancji decyzję.

Biorąc pod uwagę powyżej przedstawiony stan faktyczny Rada Miejska w Koźuchowie poniżej stwierdza, co następuje.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż zgodzić się należy ze Skarżącą, iż wydana decyzja numer OPS.4708.39.2021 z dnia 25.01.2021r. w przedmiocie odmowy przyznania świadczeń nie zawierała, wbrew obowiązującym przepisom tj. art. 107 § 1 pkt 7 kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021r., poz. 735 z późn. zm.), pouczenia czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie. Dlatego też skargę w tym zakresie uznać należy za w pełni zasadną, co też uzasadnia brzmienie niniejszej uchwały.

Należy jednak zaznaczyć, iż pomimo powyższego Skarżąca nie została pozbawiona możliwości rozpoznania sprawy przez organ odwoławczy. Powyższe bowiem nastąpiło, czego skutkiem jest wydana dnia 18.11.2021r. przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze decyzja nr SKO-6011/1364-O/21 podtrzymująca wcześniejszą decyzję organu I instancji nr OPS.4708.39.2021 z dnia 25.01.2021r.

Odnosząc się zaś do zarzutu niezastosowania w sprawie przepisu art. 15 h ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2020r., poz. 374 z późn.zm.) skargę należy uznać za bezzasadną. Powyższe wynika, z tego, że w tym przypadku nie można zastosować art. 15 h ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020r., poz. 374 z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 568 z późn. zm.), bowiem orzeczenie o niepełnosprawności albo orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, wydane na czas określony na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, którego ważność upłynęła w terminie do 90 dni przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (pod warunkiem złożenia w tym terminie kolejnego wniosku o wydanie orzeczenia), zachowuje ważność do upływu 60 dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, jednak nie dłużej niż do dnia wydania nowego orzeczenia o niepełnosprawności albo orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.

W związku z faktem, że Pani [REDAKTOWANE] posiadała na dzień 24.01.2020r. orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności nie mogło zostać zachowane (ponieważ zostało wydane nowe orzeczenie – orzeczenie o odmowie wydania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności).

Należy w tym miejscu zaznaczyć, że stanowisko powyższe w całości koresponduje ze stanowiskiem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zielonej Górze tj. organu odwoławczego, który orzekał w sprawie jako organ II instancji zgodnie z którym wydana przez organ I instancji decyzja nr OPS.4708.39.2021 z dnia 25.01.2021r. w przedmiocie odmowy przyznania świadczeń była poprawna, a przepis art. 15 h ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2020r., poz. 374 z późn.zm.) nie mógł znaleźć w sprawie zastosowania.

Organ nie znalazł także podstaw do uznania zasadności zarzutu Skarżącej w przedmiocie wymuszenia na Skarżącej przez pracownika OPS w Kożuchowie złożenia podpisu pod niekorzystnym dla niej oświadczeniem w przedmiocie zrzeczenia się prawa do zasiłku pielęgnacyjnego. Skarżąca okoliczności tej w żaden sposób nie wykazała, a złożone w tym zakresie wyjaśnienia Kierownika OPS Rada uznała za w pełni wiarygodne.

Biorąc pod uwagę powyższe w zaistniałym stanie faktycznym, skargę uznać należy za zasadną w części dotyczącej nie zawarcia pouczenia o przysługującym Skarżącej prawie do odwołania w decyzji odmownej nr OPS.4708.39.2021 z dnia 25.01.2021r., w pozostałej zaś części, za bezzasadną.

Przewodnicząca
Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Anna Iskra